

НА БЪЛГАРИЯ.

На тебъ, Българю свещенна,
Покланямъ пѣсни си сега,
На твойтѣ рани, кръвь безцѣнна,
На твойта жалость и тѣга;
На твойтѣ сълзи и въздишки,
На твойтѣ страсти и тегло,
И на вѣнеца мъченишки,
Кой грѣй на твоето чело.

Прокуденъ тука на чужбина,
Далечъ отъ твоитѣ гори,
Сърдцето ми сега проклина
Тирана, който те мори.

Приими тѣзъ пѣсни, майко мила,
Отъекъ на твой печаленъ зовъ,
И плодъ на сладката любовъ,
Съ коя душа ми си пълнила;
Приими тѣзъ пѣсни, пълни съ гнѣвъ,
Катъ вихъра, що пѣй по друма,
Ту жални, катъ шумътъ на Струма,
И като горския напѣвъ.

О, Майко, азъ видѣхъ тиранътъ,
Като ржцѣтѣ си вапца
Въ кръвьта на твоитѣ дѣца,
И чухъ какъ плачеше Балканътъ,
И твойтѣ сийи небеса!

Но прѣзъ чървенитѣ порои,
Що ти пролѣ въвъ тази борба,